

Czwartek, 10 września 2015 r.

P8_TA(2015)0320

Przedsiębiorczość społeczna i innowacje społeczne w zwalczaniu bezrobocia

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorczości społecznej i innowacji społecznych w zwalczaniu bezrobocia (2014/2236(INI))

(2017/C 316/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie wkładu spółdzielni w walkę z kryzysem ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 184 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowania ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 10 marca 2011 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie promowania przedsiębiorczości młodzieży z myślą o włączeniu społecznym młodych ludzi ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”), który zawiera cele z zakresu mikrofinansowania i przedsiębiorczości społecznej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej” (COM(2011)0682),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 maja 2015 r. zatytułowany „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” (COM(2015)0192),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowany „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8–0247/2015),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0049.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0301.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0429.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 187.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 18

Czwartek, 10 września 2015 r.

- A. mając na uwadze, że gospodarka społeczna i solidarna zapewnia zatrudnienie 14 milionom osób, które stanowią prawie 6,5 % zatrudnionych w UE; mając na uwadze, że w UE znajdują się 2 miliony przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, co stanowi 10 % przedsiębiorstw w Unii;
- B. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego podniósł się poziom ubóstwa i wykluczenia społecznego, a także stopa długoterminowego bezrobocia i bezrobocia wśród młodych oraz nasiliły się nierówności społeczne;
- C. mając na uwadze, że to osoby niepełnosprawne, osoby młode i osoby starsze, kobiety, długotrwale bezrobotni i pracownicy znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji czyli grupy najbardziej wykluczone i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego;
- D. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy powinien być okazją do przejścia w kierunku bardziej zrównoważonego modelu gospodarczego UE, uwzględniającego w większym stopniu spójność społeczną i terytorialną oraz zrównoważenie środowiskowe; mając na uwadze, że poprawie sytuacji gospodarczej i finansowej powinno towarzyszyć intensywne wsparcie dla zatrudnienia zrównoważonego, wysokiej jakości i sprzyjającego włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że gospodarka społeczna i solidarna może przyczynić się do osiągnięcia tego celu, dlatego należy ją traktować jako siłę napędową tego procesu zmian, mogącą pomóc zrównoważyć zagadnienia społeczne, środowiskowe i gospodarcze;
- E. mając na uwadze, że podmioty świadczące usługi pomocy społecznej i opieki zdrowotnej, z których wiele to przedsiębiorstwa społeczne, reprezentują jeden z kluczowych obszarów wzrostu zatrudnienia w UE, gdyż w latach 2009–2013 powstało w nich 1,3 mln miejsc pracy; mając na uwadze, że ukazuje to dwojakiego rodzaju możliwości tego sektora: tworzenia miejsc pracy nawet w okresie kryzysu oraz wzmocnienia spójności społecznej i terytorialnej w Europie, w szczególności dzięki wsparciu użytkowników usług tego sektora w powrocie do pracy;
- F. mając na uwadze konferencję „Uwolnienie potencjału gospodarki społecznej dla rozwoju Unii” zorganizowaną w Rzymie w dniach 17 i 18 listopada 2014 r., w czasie której uznano, że gospodarka społeczna i solidarna pełni zasadniczą rolę w krajach europejskich i przyczynia się do osiągnięcia różnych podstawowych celów Unii Europejskiej, takich jak tworzenie i ochrona miejsc pracy, spójność społeczna, innowacyjność społeczna, rozwój obszarów wiejskich, rozwój regionalny i ochrona środowiska;
- G. mając na uwadze, że do tej pory nie zostały osiągnięte cele strategii „Europa 2020”, tj. podniesienie poziomu zatrudnienia osób w wieku od 20 do 64 roku życia z 69 % do przynajmniej 75 % oraz zmniejszenie o 25 %, tj. o ponad 20 mln, liczby Europejczyków, którzy żyją poniżej krajowych progów ubóstwa;
- H. mając na uwadze, że w deklaracji strasburskiej ze stycznia 2014 r. stwierdzono, że przedsiębiorstwa społeczne muszą odgrywać większą rolę dla przyszłości Europy;
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska jest regionem o najwyższym liczbie ludzi w starszym wieku oraz o najniższym wskaźniku przyrostu naturalnego na świecie; mając na uwadze, że według prognoz w 2050 r. średnia wieku w UE przekroczy 50 lat; mając na uwadze, że starzenie się społeczeństwa w połączeniu ze zmianami demograficznymi są wyzwaniem dla systemów zabezpieczenia społecznego;
- J. mając na uwadze, że celem przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej jest nie tylko poprawa warunków gospodarczych i społecznych, ale również zapewnienie elastycznych i innowacyjnych warunków pracy; przedsiębiorstwa te mogą też łatwiej przystosowywać się do sytuacji gospodarczej i społecznej;
- K. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej charakteryzuje demokratyczne zarządzanie, duże zaangażowanie ich członków lub partnerów w zarządzanie przedsiębiorstwem i duża przejrzystość działalności, a ponadto odpowiadają one na rosnące wymagania obywateli, którzy oczekują od przedsiębiorstw etycznego i społecznie odpowiedzialnego postępowania oraz poszanowania środowiska naturalnego;
- L. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej obejmują szeroki wachlarz firm o różnej formie prawnej oraz że większość tych firm nie jest uznawana w przepisach o skali europejskiej lub jedynie na szczeblu krajowym w niektórych państwach członkowskich;

Czwartek, 10 września 2015 r.

- M. mając na uwadze, że spółdzielnie zapewniają wysokiej jakości miejsca pracy, niezagrożone delokalizacją, dostępne dla wszystkich i odporne na kryzys; mając na uwadze, że dzięki swemu modelowi przedsiębiorczości spółdzielczej zwiększyły one obrót i odnotowały intensywniejszy wzrost w okresie kryzysu, a mniej z nich dotknęło bankructwo i konieczność redukcji zatrudnienia;
- N. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) określa terminy „przedsiębiorstwo społeczne” i „innowacje społeczne” w art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 5;
- O. mając na uwadze, że innowacje społeczne odnoszą się do rozwoju i wdrażania nowych koncepcji, przybierających formę produktów, usług lub modeli organizacji społecznej, ukierunkowanych na sprostanie nowym oczekiwaniom i wyzwaniom społecznym, terytorialnym oraz środowiskowym, takim jak starzenie się społeczeństwa, wyludnianie, godzenie życia zawodowego z prywatnym, zarządzanie różnorodnością, walka z bezrobociem młodzieży, pomoc tym najbardziej wykluczonym w powrocie na rynek pracy i walka ze zmianą klimatu;
- P. mając na uwadze, że inwestycje społeczne są inwestycjami w ludzi, które mają podnosić ich umiejętności i zdolności oraz wspierać ich w pełnym uczestniczeniu w zatrudnieniu i życiu społecznym; mając na uwadze, że inwestycje społeczne odnoszą się ogólnie do działań w obszarze kształcenia, opieki nad dziećmi, opieki zdrowotnej, szkoleń, pomocy w poszukiwaniu pracy i resocjalizacji;
- Q. mając na uwadze, że problem braku formalnego uznania przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, które czasami nie są nawet uznawane za podmioty gospodarcze, jeszcze bardziej utrudnia im dostęp do środków finansowych, zarówno publicznych, jak i prywatnych; mając na uwadze, że fundusze strukturalne i programy europejskie powinny przyczynić się do modernizacji struktur gospodarczych, w tym gospodarki społecznej i solidarnej, reprezentowanej przez różne rodzaje przedsiębiorstw o rozmaitej wielkości (spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, fundacje, stowarzyszenia i nowe formy przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej), z których większość stanowią MŚP i mikroprzedsiębiorstwa;
- R. mając na uwadze, że edukacja i szkolenia powinny być priorytetowymi obszarami, jeżeli chodzi o promowanie kultury przedsiębiorczości wśród młodzieży;
- S. mając na uwadze, że nierówność płci w dziedzinie przedsiębiorczości społecznej jest mniejsza niż w tradycyjnych formach przedsiębiorczości; mając na uwadze, że kobiety prowadzące przedsiębiorstwa społeczne znacząco przyczyniają się do zmniejszania wyłączenia społecznego oraz do tworzenia nowych możliwości rozwoju;
- T. mając na uwadze konieczność zapewniania szkoleń i możliwości przekwalifikowania osobom długotrwale bezrobotnym w sektorze społecznym w celu zaoferowania im nowych możliwości w innowacyjnej dziedzinie, jaką jest gospodarka społeczna i solidarna;
- U. mając na uwadze, że gospodarka społeczna i solidarna, a przede wszystkim przedsiębiorstwa integracyjne oferują możliwości zatrudnienia osobom najbardziej wykluczonym z rynku pracy, dla których bezrobocie często przeradza się w długotrwale bezrobocie; mając na uwadze, że państwa członkowskie mogłyby zastanowić się nad sposobami wsparcia przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, które zatrudniają bezrobotnych lub osoby pobierające zasiłki, w tym za pomocą – w stosownych przypadkach – ulg podatkowych i premii społecznych;
- V. mając na uwadze znaczenie uzupełniającego, komplementarnego wpływu gospodarki społecznej i solidarnej oprócz innych narzędzi stymulujących zatrudnienie; mając na uwadze, że należy zwrócić większą uwagę na takie rozwiązania, które w krótkiej perspektywie wspomogą reintegrację rynkową osób niedysponujących podstawowymi umiejętnościami i konkurencyjną wiedzą, aby później mogły one wykorzystać zalety stwarzane przez bardziej innowacyjne rozwiązania gospodarki społecznej i solidarnej;
- W. mając na uwadze, że dialog społeczny jest niezbędny dla funkcjonowania społecznej gospodarki rynkowej UE i ma kluczowe znaczenie dla promowania konkurencyjności oraz sprawiedliwych warunków; mając na uwadze, że dialog społeczny i konsultacje z partnerami społecznymi w ramach kształtowania polityki UE stanowią ważną innowację społeczną;

Czwartek, 10 września 2015 r.

- X. mając na uwadze, że udzielanie zamówień publicznych często przybiera formę dużych jednorazowych przetargów na usługi lub dostawy, które mogą wykluczać mniejsze podmioty;

Wprowadzenie

1. stwierdza, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej, które niekoniecznie muszą być organizacjami niekomercyjnymi, to przedsiębiorstwa powstałe z myślą o realizacji celu społecznego – którym może być tworzenie zatrudnienia dla słabszych grup społecznych, świadczenie usług własnym członkom lub, ogółem, wywarcie pozytywnego wpływu społecznego i na środowisko naturalne – i ponownie inwestujące zyski w realizację powyższych celów; zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej charakteryzuje zaangażowanie w promowanie następujących wartości:

- pierwszeństwo człowieka i celu społecznego przed kapitałem,
- demokratyczne zarządzanie przez członków,
- połączenie interesów członków, użytkowników i interesu ogólnego,
- obrona i stosowanie zasad solidarności i odpowiedzialności,
- reinwestowanie nadwyżek w cele rozwoju długoterminowego lub w świadczenie usług w interesie członków lub interesie ogólnym,
- darmowa i otwarta przynależność,
- samodzielne zarządzanie niezależne od organów publicznych;

2. uważa, że Komisja powinna uznać różnorodność przedsiębiorstw społecznych i zapewnić podjęcie na szczeblu UE działań mających wspierać wszystkie rodzaje przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej;

3. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o systematyczne wdrażanie i udoskonalanie bez zbędnej zwłoki wszystkich środków określonych w Inicjatywie na rzecz przedsiębiorczości społecznej z 2012 r.; apeluje do Komisji o bezzwłoczne opracowanie drugiego etapu inicjatywy, obejmującego rozszerzenie zakresu jej zastosowania i pogłębienie go, w partnerstwie z państwami członkowskimi oraz samorządami lokalnymi i regionalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i centralnymi podmiotami gospodarki społecznej i solidarnej;

4. stwierdza, że gospodarka społeczna i solidarna nie może zastąpić państwa opiekuńczego i usług publicznych;

5. stwierdza, że model przedsiębiorczości społecznej jest często atrakcyjny dla młodych ludzi i daje im możliwość reagowania w innowacyjny sposób na obecne wyzwania gospodarcze, społeczne i środowiskowe;

6. podkreśla, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej są głęboko zakorzenione w warunkach lokalnych i regionalnych, co daje im przewagę, dzięki której lepiej orientują się w konkretnych potrzebach i mogą zapewniać wychodzące im naprzeciw produkty i usługi – oferowane w większości przez te właśnie społeczności, a tym samym zwiększać spójność społeczną i terytorialną; uważa, że wykraczająca poza granice państw i sektory współpraca przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej musi być wspierana w celu wymiany wiedzy i praktyk, aby w szczególności stymulowany był wzrost tych przedsiębiorstw;

7. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zaproponowanie planów i działań w celu poprawy struktury terytorialnej, w szczególności na obszarach borykających się z trwałymi utrudnieniami przyrodniczymi lub demograficznymi, co nie tylko pomoże w tworzeniu i rozwoju przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej oraz promowaniu innowacyjności i przedsiębiorczości społecznej, ale również pozwoli na wzmocnienie spójności społecznej i terytorialnej w UE oraz ułatwi bezpieczne zmierzenie się z wyzwaniami demograficznymi, przed którymi stoi Unia;

8. z dużym zadowoleniem przyjmuje wzrost liczby tradycyjnych przedsiębiorstw, które stosują w swej praktyce handlowej strategię odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw; podkreśla jednak, że samo stosowanie strategii odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw nie wystarczy, aby zostać uznanym za przedsiębiorstwo gospodarki społecznej i solidarnej;

Czwartek, 10 września 2015 r.

9. uważa, że istotne znaczenie ma określenie przyczyn mniejszej nierówności płci w przedsiębiorczości społecznej, aby osoby odpowiedzialne za wyznaczanie kierunków polityki mogły uwzględnić te czynniki, promując społeczną i tradycyjną przedsiębiorczość;
10. uważa, że innowacje społeczne wnoszą znaczny wkład w tworzenie podstaw rozwoju, który służy społeczeństwu, zapewniając mu większą równowagę, sprzyjając włączeniu społecznemu i generując spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną; stwierdza, że innowacje społeczne muszą być ukierunkowane na skuteczne podnoszenie jakości usług, a nie tylko na obniżanie kosztów;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że cztery państwa członkowskie UE (Belgia, Francja, Hiszpania i Portugalia) posiadają krajowe przepisy w sprawie gospodarki społecznej i solidarnej, że Polska uruchomiła strategię na rzecz rozwoju gospodarki społecznej i solidarnej, a w Rumunii debatuje się nad przyjęciem przepisów regulujących gospodarkę społeczną i solidarną;
12. uważa, że Komisja powinna uznać i wspierać – zarówno politycznie, jak i finansowo – rolę nienastawionych na zysk podmiotów świadczących usługi opieki społecznej;
13. podkreśla potrzebę promowania wymiany praktyk między innowacyjnymi przedsiębiorstwami gospodarki społecznej i solidarnej, szkołami, środowiskiem akademickim i stronami zainteresowanymi inwestycjami społecznymi, biorąc również pod uwagę potrzeby społeczeństwa, aby rozwijać umiejętności z zakresu przedsiębiorczości i polepszyć warunki rozwoju i wzrostu przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, a także tworzyć ośrodki innowacji społecznej; uważa, że ważne jest uwzględnienie opinii zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych i organizacji konsumenckich; zachęca państwa członkowskie do promowania modelu przedsiębiorczości spółdzielczej;
14. podkreśla, że potrzebna jest współpraca wszystkich państw członkowskich w celu stworzenia niezbędnego otoczenia dla systemu innowacji społecznych we wszystkich państwach członkowskich, gdyż sama gospodarka społeczna i solidarna nie jest w stanie walczyć z objawami i przyczynami najbardziej palących problemów społecznych;

Strategia „Europa 2020”

15. przyznaje, że UE daleko jeszcze do osiągnięcia celów określonych w strategii „Europa 2020”, zwłaszcza związanych z zatrudnieniem, innowacjami i zmniejszeniem ubóstwa oraz społecznego wykluczenia; zauważa, że gospodarka społeczna i solidarna przyczynia się nie tylko do stworzenia bardziej zrównoważonego, inteligentnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu modelu gospodarczego, ale również europejskiego modelu socjalnego, a także stanowi część jednolitego rynku, przez co zasługuje na pełne uznanie i wsparcie ze strony UE i państw członkowskich, gwarantowane w konstytucjach niektórych państw członkowskich oraz w szeregu kluczowych dokumentów UE; zwraca się w związku z tym o uwzględnienie gospodarki społecznej i solidarnej w przeglądzie strategii „Europa 2020”, biorąc pod uwagę znaczny wkład, jaki może ona wnieść w realizację celów strategii;
16. zwraca uwagę, że tendencje demograficzne są powiązane z nowymi modelami konsumpcji, a starzenie się społeczeństwa w krajach rozwiniętych zwiększa popyt na usługi socjalne, ale przyniesie również możliwości tworzenia społecznie odpowiedzialnych przedsiębiorstw;
17. podkreśla, że gospodarka społeczna i solidarna, z uwagi na swój charakter społeczny i integracyjny, oferuje zatrudnienie grupom najczęściej wykluczonym z otwartego rynku pracy, przyczyniając się tym samym do solidarności i spójności społecznej, a także wzrostu gospodarczego;
18. jest przekonany, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej mogą tworzyć procesy, które umożliwią efektywniejsze, bardziej odpowiedzialne i przejrzystsze zarządzanie kurczącymi się zasobami oraz mogą przyspieszyć wdrażanie środków społecznie odpowiedzialnych;
19. wzywa państwa członkowskie do lepszego włączenia przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej w programy działań na rzecz zatrudnienia i integracji społecznej, jak również w krajowe programy reform, w celu uwolnienia i wykorzystania ich potencjału pod względem tworzenia miejsc pracy i wkładu, jaki mogą one wnieść w realizację głównych celów strategii „Europa 2020”;

Czwartek, 10 września 2015 r.

20. z zadowoleniem przyjmuje fakt zwiększenia o 30 % puli wstępnego finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; zwraca się do państw członkowskich o koordynację w krajowych planach wdrożenia gwarancji dla młodzieży działań promujących przedsiębiorczość społeczną; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania społecznej przedsiębiorczości i innowacyjności w krajowych programach operacyjnych Europejskiego Funduszu Społecznego; domaga się skutecznego i efektywnego wdrożenia gwarancji dla młodzieży;

Zamówienia publiczne

21. zaznacza, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej napotykały trudności w dostępie do zamówień publicznych, takie jak przeszkody związane z wielkością i możliwościami finansowymi tych przedsiębiorstw; wzywa do szybkiego i skutecznego wdrożenia nowych dyrektyw w sprawie zamówień publicznych i koncesji (dyrektywy 2014/24/UE, 2014/25/UE i 2014/23/UE), aby osiągnąć wyższy poziom uczestnictwa przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, poprawić procedury zastrzegania zamówień dla takich właśnie przedsiębiorstw, wspierać ich rolę i promować włączenie społeczne i innowacje społeczne; apeluje o ułatwienie udziału w zamówieniach publicznych za pomocą odpowiednich porad, przez uproszczenie procedur, z którymi muszą się one borykać, oraz przygotowywanie przetargów w sposób zapewniający dostęp mniejszym podmiotom; apeluje, aby w zamówieniach publicznych dawano pierwszeństwo ofertom, które przynoszą więcej korzyści gospodarczych i społecznych, a nie tylko najtańszym z nich, uwzględniając w nich kryteria społeczne lub względy środowiskowe;

22. z zadowoleniem przyjmuje zmianę dyrektyw w sprawie zamówień publicznych i koncesji, która zawiera klauzule i kryteria społeczne służące wspieraniu integracji i innowacji społecznych oraz dotyczące zamówień zastrzeżonych w celu wspierania zatrudnienia osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji na rynku pracy; wzywa państwa członkowskie do prawidłowego stosowania tych zasad zamówień publicznych we wszystkich procedurach przetargowych i procedurach wyboru oraz szerokiego stosowania zasady MEAT (oferta najkorzystniejsza ekonomicznie) zgodnie z obowiązkami wynikającymi z przepisów ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy; zachęca państwa członkowskie, aby w procedurach zamówień publicznych uwzględniały klauzule i kryteria społeczne w celu wzmocnienia pozycji najsłabszych na rynku pracy, ograniczenia obciążeń administracyjnych, ułatwienia procedur i podjęcia bardziej skutecznej walki z korupcją;

23. ubolewa, że w opracowanej przez Komisję strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy nie wspomina się o przedsiębiorstwach gospodarki społecznej i solidarnej oraz ich potencjalnym wkładzie w osiągnięcie celów Unii; z żalem przyjmuje nieuwzględnienie w tej strategii potrzeby zapewnienia pełnego, równego i nieograniczonego dostępu do nowych cyfrowych technologii, rynków i systemów telekomunikacyjnych dla wszystkich, a w szczególności dla osób niepełnosprawnych; podkreśla, że oparte na technologii przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej mogą mieć zasadnicze znaczenie w sprostaniu wyzwaniom społecznym w łatwy i efektywny pod względem kosztów sposób;

Finansowanie

24. ubolewa, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej mają więcej problemów niż tradycyjne firmy ze znalezieniem finansowania, zarówno prywatnego, jak i publicznego, i dlatego domaga się, by organy publiczne i publiczni dostawcy usług finansowych przedstawili szeroką gamę dopasowanych instrumentów finansowych, skutecznie wspierających przedsiębiorstwa gospodarki społecznej na wszystkich etapach ich rozwoju, w szczególności przy ich zakładaniu, a także stworzyli ramy skupiające potencjalnych inwestorów i wyspecjalizowane fundusze;

25. podkreśla, że dostęp do źródeł finansowania jest utrudniony brakiem znajomości sytuacji przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej przez kadre zarządzającą instytucji pośrednictwa finansowego; podkreśla konieczność lepszego edukowania tych kadr o tego typu przedsiębiorstwach, aby ułatwić im dostęp do finansowania; domaga się zatem wprowadzenia europejskiego znaku jakości przedsiębiorczości społecznej, który ułatwi inwestorom identyfikację funduszy z portfolio obejmującym przedsiębiorstwa społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Funduszu Przedsiębiorczości Społecznej;

26. podkreśla konieczność zapewnienia większych bodźców do tworzenia i wspierania sieci przedsiębiorstw społecznych w celu promowania synergii organizacyjnej, wymiany i rozpowszechniania technologii, a także rozwoju usług między producentami z różnych regionów;

Czwartek, 10 września 2015 r.

27. podkreśla konieczność promowania lepiej ustrukturyzowanego dialogu między MŚP, przedsiębiorstwami gospodarki społecznej i solidarnej i instytucjami finansowymi przez wykorzystanie przeznaczonych do tego celu platform online;
28. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
29. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że finansowanie z programu EaSI jest zastrzeżone na pomoc w zapewnieniu dostępu do finansowania dla przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej; podkreśla rolę części EaSI poświęconej przedsiębiorczości społecznej, EFS i wszystkich pozostałych programów UE w poprawie funkcjonowania tego typu przedsiębiorstw; podkreśla potrzebę lepszego informowania o możliwościach finansowania; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia krajowych punktów kontaktowych lub punktów kompleksowej obsługi, aby ułatwić podmiotom gospodarki społecznej i solidarnej dostęp do systemów finansowania UE;
30. zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu górnego limitu kredytów dla przedsiębiorstw gospodarki społecznej ustalonego w programie EaSI i sprawdzenie, czy odpowiada on warunkom rynkowym;
31. podkreśla konieczność wspierania przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej wystarczającą ilością środków finansowych w skali lokalnej, regionalnej, krajowej i w skali UE przez stworzenie synergii między różnymi typami przedsiębiorstw; domaga się zobowiązania ze strony państw członkowskich i Komisji do udostępnienia środków finansowych potrzebnych do rozwiązania tego problemu; uważa zatem za konieczne ułatwienie dostępu do źródeł finansowania gospodarce społecznej i solidarnej za pomocą różnych form finansowania, jak fundusze europejskie, fundusze venture capital, mikrokredyty i finansowanie społecznościowe (crowdfunding);
32. wzywa państwa członkowskie, by przez organy władzy lokalnej wzmocniły usługi publiczne (np. służbę zdrowia i edukację), wykorzystując je jako siłę napędzającą poprawę jakości usług w celu zwiększenia możliwości zatrudnienia oraz podniesienia poziomu świadczonych usług, dążąc do zmniejszenia ubóstwa i wykluczenia społecznego;
33. podkreśla, że zasady dotyczące pomocy państwa nie powinny stanowić przeszkody w publicznym finansowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej oraz usług społecznych; w tym kontekście zwraca się do Komisji o elastyczność w stosowaniu zasad dotyczących pomocy państwa, jeśli chodzi o tego typu przedsiębiorstwa i usługi, oraz o pomoc w dopilnowaniu, aby władze lokalne i regionalne rozumiały i właściwie wykorzystywały pomoc państwa przeznaczoną na ten cel;
34. wyraża ubolewanie, że rozporządzenie w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych zawiera wzmianki o gospodarce społecznej i solidarnej wyłącznie w motywach; zwraca się do Komisji z prośbą o dalsze wspieranie podejścia polegającego na inwestycjach społecznych zgodnie z pakietem dotyczącym inwestycji społecznych oraz o uwzględnienie projektów związanych z gospodarką społeczną i solidarną podczas oceny projektów w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych;
35. wyraża ubolewanie, że przedsiębiorstwa integracyjne powstałe w wyniku partnerstwa między przedsiębiorstwami gospodarki społecznej i solidarnej są coraz częściej wykluczane z dostępu do środków dla MŚP; zwraca się do Komisji o zaproponowanie nowego odstępstwa od prawnej definicji MŚP, podobnego jak w przypadku istniejących odstępstw dla publicznych korporacji inwestycyjnych, spółek kapitałowych podwyższonego ryzyka, uniwersytetów lub ośrodków badań naukowych o celu niezarobkowym, aby umożliwić klasyfikowanie przedsiębiorstwa integracyjnego jako niezależnego przedsiębiorstwa, nawet w przypadku, gdy inne przedsiębiorstwo posiada, samodzielnie lub wspólnie z innymi przedsiębiorstwami, 25 % lub więcej kapitału lub głosów w zarządzie;

Szkolenia

36. wzywa państwa członkowskie do wspierania kultury przedsiębiorczości i modelu przedsiębiorczości spółdzielczej oraz do włączenia przedsiębiorczości społecznej, a także zasad gospodarki społecznej i solidarnej, do programów nauczania i szkolenia; zwraca się do nich również o zachęcanie do tworzenia na uniwersytetach inkubatorów przedsiębiorczości społecznej i solidarnej;
37. wskazuje, że gospodarka społeczna i solidarna może przyczynić się do znacznego zmniejszenia liczby bezrobotnych wśród ludzi młodych w UE; zwraca się do państw członkowskich, aby promowały większy udział przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej w programach nauczania i szkolenia w państwach członkowskich, w szczególności za pośrednictwem systemów szkolenia dwutorowego;

Czwartek, 10 września 2015 r.

38. wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego dostosowania urzędów pracy, aby były one w stanie udzielać skutecznych wskazówek osobom, które zamierzają prowadzić własną działalność w sektorze przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej;

39. podkreśla, że niektóre przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej są konkurencyjne i zajmują pozycję lidera w swojej branży, podczas gdy inne wymagają specjalistycznej wiedzy, aby uruchomić i rozwijać swe przedsiębiorstwa, a także nimi zarządzać; zwraca się do państw członkowskich o opracowanie programów szkoleń skierowanych konkretnie do przedsiębiorstw z sektora społecznego i do nich przystosowanych, a w szczególności do grup o niższej stopie zatrudnienia, takich jak kobiety, pracownicy młodzi lub znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, aby rozwijać podstawowe umiejętności i wiedzę z dziedziny zarządzania przedsiębiorstwem;

40. zwraca się do państw członkowskich o promowanie uczenia się przez całe życie i poradnictwa zawodowego dla starszych pracowników, trwale bezrobotnych i osób niepełnosprawnych za pośrednictwem przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, a tym samym o wsparcie ich w powrocie na rynek pracy;

41. podkreśla, że prawidłowe zrozumienie praw człowieka jest istotnym aspektem w osiągnięciu celów społecznych przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, by rozwijały programy kształcenia specjalistów w dziedzinie spraw społecznych w odniesieniu do należytego realizowania zasad praw człowieka w Europie;

42. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o pełne wykorzystanie potencjału programów takich jak Erasmus+ i promowanie w ten sposób wymiany studentów, nauczycieli i innych innowacyjnych przedsiębiorców;

43. wskazuje, że sektory o szerokim marginesie rozwoju i tworzenia miejsc pracy, jak sektor usług zdrowotnych (biały) lub sektor ekologiczny (zielony), są sektorami, w których gospodarka społeczna i solidarna ma silną pozycję; w związku z tym zwraca się do państw członkowskich o promowanie edukacji i szkolenia w tych sektorach;

Wsparcie i promowanie

44. głęboko ubolewa nad niewielkim uznaniem, jakim cieszy się gospodarka społeczna i solidarna na szczeblu europejskim; uważa, że poprawa systemu gromadzenia danych w rozbiciu na płeć i wymiany informacji i dobrych praktyk na szczeblu europejskim oraz szersza popularyzacja w mediach gospodarki społecznej i solidarnej i jej sukcesów zachęciłyby obywateli do większego udziału w gospodarce społecznej i solidarnej, zapewniając temu sektorowi większe uznanie, widoczność i znajomość jego problematyki;

45. opowiada się za stworzeniem wielojęzycznej platformy cyfrowej służącej wymianie informacji i przeznaczonej dla przedsiębiorstw społecznych, inkubatorów i klastrów przedsiębiorstw oraz inwestorów społecznych, a także za ułatwieniem wymiany informacji i dostępu do wsparcia w ramach programów UE; uważa, że budowa takiej platformy powinna być poprzedzona konsultacjami z zainteresowanymi grupami;

46. zwraca się do Komisji o sporządzenie analizy porównawczej krajowych systemów certyfikacji i oznakowania przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej, która ułatwi wymianę dobrych praktyk, w ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami gospodarki społecznej i solidarnej;

47. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o sprzyjanie tworzeniu inkubatorów przedsiębiorczości dla przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej oraz o realizację i skuteczne reklamowanie już konkretnie uzgodnionej platformy internetowej do wymiany danych przez inwestorów i przedsiębiorców społecznych (platforma innowacji społecznej w Europie);

48. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia wymiany najlepszych praktyk w odniesieniu do możliwych sposobów wspierania przedsiębiorstw gospodarki społecznej i solidarnej oraz do inwestycji społecznych, w tym – w stosownych przypadkach – ulg lub bodźców podatkowych dla tego rodzaju przedsiębiorstw, które zajmują się grupami społecznymi w niekorzystnej sytuacji, np. osobami niepełnosprawnymi;

49. zwraca się do Komisji o uważne śledzenie konkretnych środków wdrażanych przez państwa członkowskie w celu zagwarantowania każdemu, kto wybierze drogę przedsiębiorczości społecznej i solidarnej, takich samych praw w dziedzinie ochrony socjalnej, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa miejsc pracy;

Czwartek, 10 września 2015 r.

50. zwraca się do Komisji o czuwanie nad tym, aby żaden środek wdrożony przez państwa członkowskie nie stanowił przeszkody dla swobodnego przepływu pracowników oraz aby każda osoba, która wybierze drogę przedsiębiorczości społecznej i solidarnej, mogła rozwijać swoją działalność w wybranym miejscu na terytorium Unii;

51. popiera koncepcję zakładającą, że przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i solidarnej mogłyby tworzyć odrębną kategorię, z własnym statusem prawnym, określoną z uwagi na cele wykraczające poza zwykłe zwiększanie zysków dla udziałowców; wzywa Komisję, by – zgodnie ze strategią rzymską przyjętą przez europejskich przedstawicieli gospodarki społecznej i solidarnej – zaproponowała jednolite europejskie ramy prawne dla tego rodzaju przedsiębiorstw przez wprowadzenie europejskich statutów spółdzielni, stowarzyszeń, fundacji i towarzystw ubezpieczeń wzajemnych;

52. wzywa Komisję do wspierania dialogu społecznego w gospodarce społecznej i solidarnej, aby ułatwić wprowadzanie innowacji społecznych, poprawę warunków pracy oraz aby w pełni wykorzystywać potencjał tego sektora do tworzenia miejsc pracy;

o

o o

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
